

3. Строкович Г. В. Методологічні та методичні основи стратегічного управління якістю функціонування підприємства: монографія. Харків: НУА, 2013. 395 с.

СУЧАСНІ НАПРЯМИ ФОРМУВАННЯ ЯКОСТІ МОЛОЧНИХ ПРОДУКТІВ

Є.Б. Соколова, канд. техн. наук, доц.
К.А Збавитель, магістрант

Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

Молочна промисловість України є великою індустріальною галуззю, що має надзвичайно важливе значення як для економіки АПК, так і для народного господарства країни в цілому. Однак останнім часом стан молокопереробних підприємств визначається низькою кризових тенденцій, пов'язаних, насамперед, із збільшенням дефіциту сировини, зростанням цін на молочну продукцію при одночасному зниженні платоспроможного попиту населення, низькою якістю молока, формуванням несприятливої кон'юнктури світового ринку молокопродуктів. Виробництво молока і молочних продуктів є вагомим сегментом вітчизняної харчової промисловості з часткою 14% у структурі останньої [1].

Молоко і молочні продукти, які у значній кількості містять унікальні мікронутрієнти (передусім білки), є необхідними складовими здорового раціону харчування і водночас – незамінними інгредієнтами при виготовленні багатьох товарів харчової промисловості.

Проблема забезпечення населення країни якісними молочними продуктами нерозривно пов'язана з розробкою прогресивних технологій, враховуючи новітні досягнення фундаментальних і прикладних досліджень в науці про їжу слід зазначити, що останнім часом питання отримання продуктів харчування прогнозованої і гарантованої якості все частіше виступає на перший план у порівнянні з аналогічним запитанням про кількості їх виготовлення. Залишається неспокійним становище з якістю молочної продукції, яке з кожним роком погіршується. До теперішнього часу залишається відкрите питання впровадження нових стандартів на молочні продукти, що передбачають більш жорсткі вимоги до якості заготовленої сировини.

Основне завдання економічної стратегії – це підвищення технічного рівня виробництва і якості продуктами. Виготовлені молочні продукти повинні відповідати техніко-економічним,

естетичним і споживчим вимогам, бути конкурентоспроможними. На підвищення якості молочної продукції повинні бути спрямовані заходи технічного, економічного та екологічного характеру. Для вирішення їх необхідно використовувати нові технологічні прийоми, що сприяють інтенсифікації виробництва і економії сировини.

В останні роки в молочній промисловості визначилися тенденції до розширення виробництва молочної продукції з тривалим терміном зберігання, а також широке застосування асептичної розфасовки і упаковки; збільшення випуску продуктів, збалансованих за вмістом окремих компонентів (збагачення вітамінами, мінеральними речовинами); розширення виробництва продукції з дієтичними і лікувальними властивостями; створення екологічно чистих продуктів.

Серед усіх харчових продуктів молоко та молокопродукти є найбільш повноцінними, найбільш збалансованими за незамінними нутрієнтами, які рекомендовано для харчування людей усіх вікових груп. Останнім часом чітко визначилася тенденція створення продуктів, в яких молочна основа комбінується з різними добавками, в тому числі рослинного походження [2].

Значне місце в асортименті кисломолочних продуктів займає сир, свіжі сири або сири без дозрівання, домашній сир. Виробляються вони, як правило, зі знежиреного молока наступним змішуванням з вершками до необхідної жирності. Підвищеним попитом користуються пастоподібні сирні і молочно-білкові продукти зі зниженою жирністю, в тому числі з фруктовими добавками, а також з добавками часнику, перцю, прянощів.

Введення натуральних вітамінів та антиокислювачів у молочні продукти здійснює позитивний вплив на біологічну та харчову цінність продукту, підвищення стійкості продукту при зберіганні, гальмує гідролітичні процеси у молочному жирі, інгібує швидкість утворення перекисів та карбонових сполук. Розроблені продукти рекомендуються для харчування, бо містять значну кількість біологічно активних речовин, які сприяють попередженню небажаного псування продукту та мобілізації захисних сил організму, мають прекрасні споживчі властивості та дозволяють подовжити строки зберігання на термін, який залежить від умов зберігання.

Список використаних джерел

1. Джеджула В. В., Спіфанова І. Ю., Гладка Д. О. Ринок молочної промисловості: стан і тенденції розвитку. *Науковий вісник*

Мукачівського державного університету. 2018. Вип. 18. С. 382-388.
DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2018-18-53>.

2. Тарасова Ю. А. Стан та перспективи розвитку молочної галузі України. *Вісник соціально-економічних досліджень: зб. наук. пр.* 2017. № 1(62). С. 149-156.

АНАЛІЗ ЗАКОНОДАВЧОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ В УКРАЇНІ

С.В. Сорокіна, канд. техн. наук, доц.

В.О. Акмен, канд. техн. наук, доц.

Д.В. Бабченко, С.С. Христенко, здобувачі вищої освіти
Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

З метою задоволення власних побутових потреб або потреб у їжі тощо, кожен з нас майже щодня дня вступає у відносини з різного роду роздрібними торгівельними мережами, підприємствами, що надають послуги, з установами, організаціями. При цьому багато хто може пригадати сумні випадки, обумовлені наявністю недоліків у придбаних товарах, неможливістю їх використання протягом всього гарантійного терміну, незадовільною якістю виконаних робіт тощо. Тому, питання законодавчого врегулювання прав споживачів, в Україні, залишається актуальним на сьогоднішній день. Метою роботи було проведення аналізу Закону України «Про захист прав споживачів» та визначення основних питань, що мають знати споживачі.

Питання, розглянуті, у Законі, відіграють велику роль у житті кожного українця, бо цей закон встановлює справедливі відносини між людьми, дає гарантію безпеки, допомагає вирішувати виниклі проблеми між сторонами і завжди тримає людей в рамках закону. Так, зазначений Закон України пропонує захист споживачів у разі неправомірних дій виробників (продавців, виконавців послуг) та описує права та обов'язки обох сторін, але не завжди сторони конфлікту дотримуються законодавства.

Можна виділити три статті, які найбільш часто порушуються, в наш час, і їх розгляд є доцільним. Це стаття 6 «Право споживача на належну якість продукції», стаття 10 «Права споживача у разі порушення умов договору про виконання робіт (надання послуг)», стаття 15 «Право споживача на інформацію про продукцію».

Отже, одним з найпоширеніших порушень продавця (виробника, виконавця) є продаж товарів неналежної якості. До таких